

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Cagliari (Włochy) w dniu 26 kwietnia 2013 r. — postępowanie karne przeciwko Sergio Alfonso Lorrai

(Sprawa C-224/13)

(2013/C 207/23)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Cagliari

Strony w postępowaniu głównym

Sergio Alfonso Lorrai

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładnia art. 6 Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności i art. 47 akapit drugi Karty praw podstawowych Unii Europejskiej stoi na przeszkodzie stosowaniu art. 70, 71 i 72 kodeksu postępowania karnego w zakresie w jakim nakazują one, po stwierdzeniu niezdolności oskarżonego do świadomego udziału w postępowaniu z uwagi na nieuleczalną patologię nie rokującą poprawy, zawieszenie postępowania na czas nieokreślony, jednocześnie poddając chorego okresowym badaniom biegłych;
- 2) Czy wykładnia art. 6 Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności i art. 47 akapit drugi Karty praw podstawowych Unii Europejskiej stoi na przeszkodzie stosowaniu art. 159 akapit pierwszy pkt 3 kodeksu postępowania karnego w zakresie w jakim nakazuje on zawieszenie terminu przedawnienia na czas nieokreślony (przedłużane co sześć miesięcy zgodnie z art. 72 kodeksu postępowania karnego) w przypadku oskarżonych niezdolnych do świadomego udziału w postępowaniu z uwagi na nieuleczalną patologię nie rokującą poprawy.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia) w dniu 29 kwietnia 2013 r. — Ville d'Ottignies-Louvain-la-Neuve, Michel Tillieut, Willy Gregoire, Marc Lacroix przeciwko Région wallonne

(Sprawa C-225/12)

(2013/C 207/24)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ville d'Ottignies-Louvain-la-Neuve, Michel Tillieut, Willy Gregoire, Marc Lacroix

Strona pozwana: Région wallonne

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 7 dyrektywy 75/442/EWG w sprawie odpadów⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że zezwala on na zakwalifikowanie jako plan gospodarowania odpadami przepis normatywny, który stanowi w drodze odstępstwa od zasady, zgodnie z którą nie można zezwolić na utworzenie składowiska odpadów końcowych poza miejscami przewidzianymi w planie gospodarowania odpadami, że składowiska odpadów komunalnych, względem których zezwolenie wydano przed wejściem w życie tego planu gospodarowania odpadami, mogą po tym wejściu w życie być poddane obowiązkowi uzyskania nowych zezwoleń względem nieruchomości, w stosunku do których wydano zezwolenie przed wejściem w życie planu gospodarowania odpadami?
- 2) Czy art. 2 lit. a) dyrektywy 2001/42/WE w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że w pojęciu planu i programu zawiera przepis normatywny, który stanowi w drodze odstępstwa od zasady, zgodnie z którą nie można zezwolić na utworzenie składowiska odpadów końcowych poza miejscami przewidzianymi w planie gospodarowania odpadami wymaganym przez art. 7 dyrektywy 75/442/EWG w sprawie odpadów, że składowiska odpadów komunalnych, względem których zezwolenie wydano przed wejściem w życie tego planu gospodarowania odpadami, mogą po tym wejściu w życie być poddane obowiązkowi uzyskania nowych zezwoleń względem nieruchomości, w stosunku do których wydano zezwolenie przed wejściem w życie planu gospodarowania odpadami?
- 3) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie, czy art. 70 akapit 2 dekretu z dnia 27 czerwca 1996 r. w sprawie odpadów w brzmieniu zmienionym dekretem z dnia 16 października 2003 r. odpowiada wymogom oceny wpływu określonym w dyrektywie 2001/42/WE?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 w sprawie odpadów (Dz.U. L 194, s.39).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz.U. L 197, s. 30.).

Odwołanie od postanowienia Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 20 lutego 2013 r. w sprawach połączonych od T-278/00 do T-280/00, od T-282/00 do T-286/00 i od T-288/00 do T-295/00 Albergo Quattro Fontane i in. przeciwko Komisji, wniesione w dniu 29 kwietnia 2013 r. przez Albergo Quattro Fontane Snc

(Sprawa C-227/13 P)

(2013/C 207/25)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Albergo Quattro Fontane Snc (przedstawiciele: A. Bianchini i F. Busetto, avvocati)

Druga strona postępowania: Comitato „Venezia vuole vivere”, Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie zaskarżonego postanowienia Sądu;
- uwzględnienie żądań podniesionych w pierwszej instancji i w konsekwencji
 - stwierdzenie nieważności, o ile będzie to wymagane oraz w granicach interesu skarżących, decyzji Komisji Europejskiej nr 2000/394/WE z dnia 25 listopada 1999 r. w sprawie pomocy na rzecz przedsiębiorstw z terenu miast Wenecji i Chioggii w formie obniżenia wysokości składek na zabezpieczenie społeczne na mocy ustaw nr 30/1997 i 206/1995;
 - tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności wyżej wspomnianej decyzji w zakresie, w jakim nakłada obowiązek odzyskania udzielonych obniżek i wymaga zwiększenia wysokości domniemanych obniżek podlegających odzyskaniu o odsetki za okresy rozpatrywane w tej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Strona wnosząca odwołanie podnosi na jego poparcie dziewięć zarzutów.

Zarzut pierwszy: błędny charakter postanowienia z powodu nieuwzględnienia okoliczności, że rozpatrywane środki ze względu na swój odszkodowawczy charakter nie stanowiły korzyści dla beneficjentów.

Zarzut drugi: błędny charakter postanowienia z powodu braku wykluczenia lub przynajmniej dokonania oceny możliwości, iż rozpatrywane środki wpłyną na konkurencję i wewnątrzspółnotową wymianę handlową.

Zarzut trzeci: błędny charakter postanowienia z powodu wykluczenia zastosowania wyjątków wskazanych w art. 87 ust. 2 lit. b) WE (obecnie art. 107 ust. 2 lit. b) TFUE) i w art. 87 ust. 3 lit. b) WE (obecnie art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE).

Zarzut czwarty: błędny charakter postanowienia z powodu wykluczenia zastosowania wyjątku wskazanego w art. 87 ust. 3 lit. c) WE (obecnie art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE).

Zarzut piąty: błędny charakter postanowienia z powodu wykluczenia zastosowania wyjątków wskazanych w art. 87 ust. 3) lit. d) i e) (obecnie art. 107 ust. 3 lit. d) i e) TFUE).

Zarzut szósty: błędny charakter postanowienia z powodu wykluczenia zastosowania wyjątku wskazanego w art. 86 ust. 2 WE (obecnie art. 106 ust. 2 TFUE).

Zarzut siódmy: błędny charakter postanowienia z powodu wykluczenia istnienia pomocy i w konsekwencji naruszenia art. 88 ust. 3 WE (obecnie art. 108 ust. 3 TFUE) i art. 15 rozporządzenia nr 659/1999⁽¹⁾.

Zarzut ósmy: błędny charakter postanowienia z powodu wykluczenia zastosowania art. 14 ust. 1 rozporządzenia nr 659/1999 w odniesieniu do nakazu odzyskania.

Zarzut dziewiąty: błędny charakter postanowienia z powodu wykluczenia zastosowania art. 14 ust. 1 rozporządzenia nr 659/1999 w odniesieniu do naliczenia odsetek.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.U. L 83, s. 1).

Odwołanie od postanowienia Sądu (czwarta izba) wydane w dniu 20 lutego 2013 r. w sprawach połączonych od T-278/00 do T-280/00, od T-282/00 do T-286/00 i od T-288/00 do T-295/00 Albergo Quattro Fontane i in. przeciwko Komisji, wniesione w dniu 29 kwietnia 2013 r. przez Hotel Gabrielli srl, dawniej Hotel Gabrielli Sandwirth SpA

(Sprawa C-228/13 P)

(2013/C 207/26)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Hotel Gabrielli srl, dawniej Hotel Gabrielli Sandwirth SpA (przedstawiciele: A. Bianchini i F. Busetto, avvocati)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Comitato „Venezia vuole vivere”

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie zaskarżonego postanowienia Sądu;
- uwzględnienie żądań podniesionych w pierwszej instancji i w konsekwencji
 - stwierdzenie nieważności, o ile będzie to wymagane oraz w granicach interesu skarżących, decyzji Komisji Europejskiej nr 2000/394/WE z dnia 25 listopada 1999 r. w sprawie pomocy na rzecz przedsiębiorstw z terenu miast Wenecji i Chioggii w formie obniżenia wysokości składek na zabezpieczenie społeczne na mocy ustaw nr 30/1997 i 206/1995;